

INFORME JURÍDIC

Data: 10 de maig de 2019

Assumpte: Projecte de decret llei de modificació de la Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'Impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

Fets

1.- Es porta a aprovació del Govern un projecte de Decret llei de modificació de la Llei 6/2017, de 9 de maig, de l'Impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques.

Es concreta la modificació en la delimitació negativa del fet imposable (béns que no es consideren inclosos) i l'escala de la quota tributària, però es modifica també el termini i forma de presentació de les autoliquidacions i una norma transitòria regula el termini de presentació dels exercicis anteriors.

2.- S'adjunta l'Informe justificatiu, que recull la urgència i necessitat de promulgació de la norma, d'acord amb l'establert a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i una Memòria justificativa i econòmica.

Fonaments de dret

1.- La tècnica emprada en casos d'urgència en la promulgació d'una norma de rang legal ha estat de recórrer al decret llei, específicament admesa per l'Estatut d'autonomia de Catalunya, al seu article 64.

Tal com exigeix aquest precepte, només és viable recórrer a aquesta modalitat en cas de necessitat extraordinària i urgent, quedant excloses la modificació de l'Estatut, la de desenvolupament bàsic, els drets reconeguts per l'Estatut i la Carta dels drets i el pressupost de la Generalitat.

Però en aquest cas no es pretén aprovar una de les modificacions excloses, sinó una llei ordinària de regulació d'un tribut, que havia estat suspès per impugnació davant del Tribunal Constitucional, però ha estat objecte de Sentència de 28 de febrer de 2019 (STC28/19) que ha desestimat la impugnació.

Aquesta demora en l'aplicació del tribut, resultant de la suspensió, dona lloc a la procedència que els subjectes passius presentin autoliquidacions de varis exercicis de forma

acumulada, el que feia necessària una regulació complementària que s'ha estimat no es podia efectuar per una llei formal –ni encara per procediment d'urgència- pel retard que provocaria

Per tant, no li afecta l'exclusió i ve justificada la urgència.

2.- El Consell de Garanties Estatutàries té declarat, respecte als requisits del caràcter extraordinari i urgent, al fonament jurídic segon del seu Dictamen 1/2012:

“el caràcter extraordinari ha estat acceptat quan està connectat a situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social» i que la urgència «es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules d'assolir la finalitat desitjada o cercada mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives”

En aquest cas, s'ha acreditat el caràcter extraordinari i urgent, ja que aquestes necessitats no han pogut ser resoltes per via de decret ni de llei formal.

Certament, la promulgació de la Sentència que va aixecar definitivament la suspensió que havia patit la Llei 6/2017 provocava una situació en què els subjectes passius han de presentar les autoliquidacions dels exercicis anteriors fora del termini establert i fixar un nou termini hàbil.

Al mateix temps, era convenient aclarir els supòsits de no subjecció, que havien estat objecte de debat entre els operadors.

3.- El dictamen 16/2013 del mateix Consell de Garanties Estatutàries va tenir motivació, entre d'altres, en una cita textual de la Sentència del Tribunal Constitucional 6/1983, de 4 de febrer:

“.. La necesidad justificadora de los Decretos-leyes no se puede entender como una necesidad absoluta {...} sino que hay que entenderlo con mayor amplitud como necesidad relativa respecto de situaciones concretas de los objetivos gubernamentales, que, por razones difíciles de prever, requieren una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes. (FJ5)

I més endavant fa una cita de la Sentència del mateix Tribunal Constitucional 11/2002, de 17 de gener::

“... es claro que el ejercicio de la potestad de control que compete a este Tribunal implica que la definición por los órganos políticos de una situación de “extraordinaria y urgente necesidad sea explícita y razonada, y que exista una conexión de sentido o relación de adecuación entre la situación definida que constituye el presupuesto

habilitante y las medidas que en decreto-ley se adoptan (STC 29/1982, FJ3) de manera que estas últimas guarden una relación directa o de congruencia con la situación que se trata de afrontar. (FJ4)”

Per tant, conclou que la situació habilitant ha d'estar suficientment exposada i justificada.

I cita un seu propi dictamen – l'1/2002- que expressa que *“la urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant el procediment parlamentari comú.”*

És a dir, que la plena implementació de la mesura ha d'assolir-se en un termini que impossibilita la tramitació parlamentària.

4.- I el dictamen 16/2013 del mateix Consell de Garanties Estatutàries va expressar la necessitat de comptar amb la nota d'imprevisibilitat que ja havia exigít el seu dictamen 7/2010:

“Tot i que s'ha de descartar que la utilització d'aquesta norma d'origen governamental s'hagi de circumscriure a les situacions de força major o d'emergència, si que s'exigeix que concorrin certes notes d'excepcionalitat, gravetat, rellevància i imprevisibilitat que determinen la necessitat d'una acció normativa immediata (STC 68/2007, FJ 10) que comportin que l'efectivitat de la mesura adoptada no es pugui demorar durant el temps necessari per a tramitar-la pel procediment legislatiu que hom consideri més adequat (FJ4)”

5.- Certament, fins que no s'ha conegut el contingut de la Sentència STC 28/19, no es podia preveure quines actuacions calia endegar i en aquest sentit, no es podia preveure la data ni les actuacions corresponents.

6.- El preàmbul del Projecte especifica les raons i la urgència de la mesura proposada, i s'ha aportat l'Informe justificatiu i una Memòria justificativa i econòmica que acompanyen l'expedient i que expressa amb més detall les necessitats que s'han d'omplir.

7.- Els articles 201 i següents de l'Estatut i especialment l'article 203, reconeixen la competència de la Generalitat en matèria financera i tributària, que no ha estat objecte de discussió ni amb l'Estat ni amb altres operadors i l'article 136 regula el mateix respecte a la funció pública.

8.- Pel que fa al text, resulta coherent amb la situació que descriu i consta d'un sol article, dividit en tres apartats –un per a cada matèria- una disposició transitòria i una disposició final, que fixa la seva entrada en vigor.

9.- S'estableixen unes modificacions puntuals a una llei amb contingut tributari, que milloren o concreten aspectes essencials del tribut a què afecta.

Es tracta ens un cas d'una millora tècnica aconsellada pel debat i en els altres, d'adaptació a la situació creada per la repetida Sentència STC 28/19

12.- La disposició transitòria concreta l'aplicació de les novetats a les situacions preexistents, tot fixant un termini d'autoliquidació per als exercicis precedents.

La disposició final preveu la seva vigència immediata, directament derivada de la seva urgència.

13.- L'articulat resulta clar i suficientment detallat i no s'observa que provoqui contradiccions amb la normativa que resta vigent després de les modificacions.

Dins del caire tècnic de les modificació dels casos de no subjecció, el seu contingut resulta entenedor i no resulta procliu a crear confusions en els destinataris de la norma.

14.- Queda clar que el retard en l'aprovació de la norma podria provocar alteracions en la recaptació.

Per tot això, s'informa favorablement el Projecte de decret llei de modificació de la Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'Impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques.

El director general

rgv/dirgen/otsd/decretlleimodificvaciollei6 20147